

Idyllen 2

Gedicht 10

ἐργατῖναι ἢ Θερισταί

- [1] Ἐργατῖνα βουκαῖε, τί νῦν ῥῆζυρὲ πεπόνθεις;
[2] οὐθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγεις,
[3] οὐθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπει
[4] ὥσπερ οἷς ποιμένας, ἃς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
[5] ποῖός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσση,
[6] ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
[7] Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω,
[8] οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
[9] οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῖ;
[10] οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα;
[11] μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.
[12] ἀλλ' ἐγὼ ῥ' Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
[13] ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλλος ὄξος.
[14] τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.
[15] τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; ἂ Πολυβῶτα,
[16] ἂ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳσι ποταύλει.
[17] εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
[18] μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖξεῖθ' ἂ καλαμαία.
[19] μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τύ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
[20] ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῖ.
[21] οὐ μέγα μυθεῖμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
[22] καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὕτως
[23] ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
[24] Μοῖσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
[25] παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
[26] Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
[27] ἱσχνὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
[28] καὶ τὸ ἶον μέλαν ἐστὶ καὶ ἂ γραπτὰ ὑάκινθος,
[29] ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
[30] ἂ αἶψ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
[31] ἂ γέρανός τ' ὠροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.
[32] αἶθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
[33] χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾶ Ἀφροδίτα,
[34] τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ μᾶλλον τύ,
[35] σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
[36] Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς,
[37] ἂ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
[38] Ἡ καλὰς ἄμμι ποέων ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδάς.
[39] ὥς εὔ τὰν ἰδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
[40] ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσσα.
[41] θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Λιτυέρσα.
[42] Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶον
[43] εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
[44] Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
[45] εἴποι· "σύκινος ἀνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός."

[46] Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἅ τομὰ ὕμιν
[47] ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὐτῶς.
[48] αἶτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
[49] ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
[50] ἄρχεσθαι δ' ἁμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,
[51] καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
[52] εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
[53] τὸν προπιεῖν ἐγγεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
[54] κάλλιον ὤπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψει·
[55] μή τι τάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
[56] ταῦτα χρή μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν,
[57] τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
[58] μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

Gedicht 11

Κύκλωψ

[1] οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
[2] Νικία οὔτ' ἐγγριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον,
[3] ἢ ταῖ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
[4] γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.
[5] γινώσκειν δ' οἷμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα
[6] καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλάμενον ἔξοχα Μοίσαις.
[7] οὔτω γοῦν ῥάιστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
[8] ὠρχαῖος Πολύφαιμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
[9] ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
[10] ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις,
[11] ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
[12] πολλάκι ταῖ ὄιες ποτὶ ταύλιον αὐταῖ ἀπῆνθον
[13] χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
[14] αὐτόθ' ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
[15] ἐξ ἁοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
[16] Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
[17] ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
[18] ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὀρῶν αἶεδε τοιαῦτα.
[19] ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
[20] λευκότερα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἄρνός,
[21] μόσχῳ γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
[22] φοιτῆς δ' αὖθ' οὐτῶς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με,
[23] οἶχη δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με,
[24] φεύγεις δ' ὥσπερ ὄις πολὺν λύκον ἀθρήσασα.
[25] ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
[26] ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλῃσ' ὑακίνθινά φύλλα
[27] ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
[28] παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν
[29] ἐκ τήνῃ δύναμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
[30] γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις·
[31] ὦνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
[32] ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὦς μία μακρά,
[33] εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χεῖλει.
[34] ἀλλ' οὔτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,

[35] κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
[36] τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρα,
[37] οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεὶ.
[38] συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
[39] τὴν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἀμᾶ κῆμαυτὸν αἰίδων
[40] πολλάκι νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
[41] πάσας μνηοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
[42] ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
[43] τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
[44] ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς.
[45] ἐντὶ δάφναι τῆνεϊ, ἐντὶ ῥαδινὰ κυπάρισσοι,
[46] ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
[47] ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
[48] λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προίητι.
[49] τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;
[50] αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
[51] ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
[52] καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
[53] καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
[54] ὦμοι, ὅ τ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα,
[55] ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλασα,
[56] αἰ μὴ τὸ στόμα λῆς, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκὰ
[57] ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
[58] ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
[59] ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
[60] νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν κε μάθοιμι,
[61] αἰκά τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,
[62] ὡς εἰδῶ, τί ποθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
[63] ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
[64] ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
[65] ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
[66] καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
[67] ἅ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνῃ, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
[68] οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
[69] καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
[70] φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μευ
[71] σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
[72] ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
[73] αἶκ' ἐνθῶν θαλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
[74] ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
[75] τὰν παρεῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
[76] εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
[77] πολλὰ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
[78] κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω
[79] δῆλον ὅ τ' ἐν τᾷ γᾶ κήγῶ τις φαίνομαι ἦμεν.
[80] οὔτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
[81] μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διᾶγ' ἦεὶ χρυσὸν ἔδωκεν.

Gedicht 12

Αίτης

- [1] Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ;
[2] ἦλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
[3] ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βραβίλοιο
[4] ἄδιον, ὅσσον ὀϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
[5] ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
[6] ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
[7] συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
[8] τόσσον ἔμ' εὐφρανας τὸ φανείς, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
[9] ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
[10] εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
[11] νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
[12] θεῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
[13] φῶθ', ὁ μὲν εἴσπνηλος, φαίῃ χ' ὠμυκλαῖάσδων,
[14] τὸν δ' ἔτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι άίταν.
[15] ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἥ ῥα τότε ἦσαν
[16] χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὃ κἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
[17] εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρῳ
[18] ἀθάνατοι, γενεαῖς δὲ διηκοσίαισιν ἔπειτα
[19] ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
[20] "ἦ σὴ νῦν φιλότῃ καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω
[21] πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα."
[22] ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίῳνες
[23] ἔσσονθ' ὥς ἐθέλονται. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
[24] ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
[25] ἦν γὰρ καὶ τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,
[26] διπλάσιον δ' ὤνασας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
[27] Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
[28] ὄλβιοι οἰκεῖοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περίαλλα
[29] ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
[30] αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πράτῳ
[31] κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
[32] ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλῃ,
[33] βριθόμενος στεφάνοισιν ἔαν ἐς μητέρ' ἀπῆνθεν.
[34] ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
[35] ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾷ
[36] Λυδῇ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίη
[37] πεύθονται μὴ φαῦλος ἐτήτυμω ἀργυραμοιβοί.

Gedicht 13

ῥγλας

- [1] οὐχ ἀμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῖμες,
[2] Νικία, ὧ τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο.
[3] οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
[4] οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
[5] ἀλλὰ καὶ ὠμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
[6] ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,

[7] τῷ χαρίεντος Ὕλα, τῷ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
[8] καί νιν πάντ' ἐδίδαξε πατήρ ὡσεὶ φίλον υἱέα,
[9] ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
[10] χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
[11] οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
[12] οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
[13] σεισασμένης πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω,
[14] ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
[15] αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
[16] ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
[17] Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
[18] πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
[19] ἔκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
[20] Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώϊνης,
[21] σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὕλας εὐέδρον ἐς Ἀργῷ,
[22] ἅτις κυανεῶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναῦς,
[23] ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
[24] αἰετὸς ἐς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.
[25] ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελεΐδες, ἐσχατιαὶ δὲ
[26] ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
[27] τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
[28] ἡρώων, κοῖλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῷ
[29] Ἑλλάσποντον ἔκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
[30] εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
[31] αὐλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
[32] ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
[33] δειελινοί, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
[34] λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα,
[35] ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
[36] κῶχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
[37] αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
[38] οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
[39] χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
[40] ἡμένω· ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
[41] κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
[42] καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
[43] ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
[44] νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
[45] Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσα Νύχεια,
[46] ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν
[47] βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
[48] πασάων γὰρ ἔρωις ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
[49] Ἀργεῖω ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
[50] ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστήρ
[51] ἀθρόος, ἐν πόντῳ, ναύταις δὲ τις εἶπεν ἐταίροις·
[52] "κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πνευστικὸς οὖρος."
[53] νύμφαι μὲν σφετέρους ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
[54] δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
[55] Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί
[56] ὥχετο, μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
[57] καὶ ρόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χεῖρ.
[58] τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαρὺς ἥρυγε λαϊμός·

[59] τρις δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἄραια δ' ἔκετο φωνὰ
[60] ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω.
[61] ὥς δ' ὁπότε ἠυγένειος ἀπόπροθι λίς ἔσακούσας†,
[62] νεβροῦ φθεγξαμένης τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λίς
[63] ἐξ εὐνάς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
[64] Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
[65] παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάβανε χῶρον.
[66] σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλῶμενος ὅσος ἐμόγησεν
[67] οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
[68] ναῦς γέμεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων,
[69] Ἰστιά δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον
[70] Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ἄ πόδες ἄγον ἐχώρει
[71] μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
[72] οὕτω μὲν κάλλιστος Ὑγας μακάρων ἀμιθρεῖται·
[73] Ἡρακλῆην δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
[74] οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ,
[75] πεζᾶ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἔκετο Φᾶσιν.

Gedicht 14

Κυνίσκας Ἔρωσ ἢ Θυώνιχος.

[1] χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. ἀλλὰ τὸ ταῦτά,
[2] Αἰσχίνα. ὥς χρόνιος. χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;
[3] πρᾶσσομες οὐχ ὥς λῶστα Θυώνιχε. ταῦτ' ἄρα λεπτός,
[4] χῶ μύσταξ πολὺς οὔτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκινοι.
[5] τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
[6] ὠχρὸς κάνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
[7] ἦρατο μὰν καὶ τήνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπτῳ ἀλεύρω.
[8] παῖσδεις ὦγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα
[9] ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θρίξ ἀνὰ μέσσον.
[10] τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχᾶ ὀξύς,
[11] πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν.
[12] ὠργεῖος κήγῳ καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
[13] Ἄπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
[14] ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
[15] θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
[16] εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ.
[17] βολβὸς κτεῖς κοχλίας ἐξηρέθη. ἦς πότος ἀδύς.
[18] ἦδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
[19] ὦτινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
[20] ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο·
[21] ἂ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
[22] "οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες· " ἔπαιξέ τις. "ὥς σοφός" εἶπε,
[23] κήφᾳπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
[24] ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
[25] εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν.
[26] τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
[27] χάμῃν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχᾶ οὐτῶς·
[28] οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
[29] ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
[30] χῶ Λαρισαῖος "τὸν ἐμὸν Λύκον" ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς,

[31] Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 [32] ἔκλαι' ἔξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 [33] παρθένος ἔξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 [34] τᾶμος ἐγώ, τὸν ἴσαις τὸ Θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 [35] ἦλασα, κᾶλλαν αὖθις· ἀνειρύσασα δὲ πέπλῳς
 [36] ἔξω ἀπώχετο θάσσον. "ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 [37] ἄλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 [38] θάλπε φίλον. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι."
 [39] μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 [40] ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
 [41] ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 [42] ἰθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
 [43] αἰνός θην λέγεται τις· ἔβα τάχα ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 [44] εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 [45] σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες,
 [46] ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι,
 [47] οἶδε. Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
 [48] ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 [49] δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 [50] κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντ' αὖ κεν εἰς δέον ἔρποι.
 [51] νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 [52] χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 [53] οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τᾶς Ἐπιχάλκῳ ἐρασθεὶς
 [54] ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανήλθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 [55] πλευσοῦμαι κήγῳ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
 [56] οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὀμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
 [57] ὦφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 [58] Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 [59] μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος,
 [60] τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος;
 [61] εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
 [62] εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 [63] πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
 [64] οἷα χρὴ βασιλῆ'· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
 [65] Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
 [66] λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
 [67] τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 [68] ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 [69] πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 [70] λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν.

Gedicht 15

Συρακούσiai ἢ Αδωνιάζουσai

- [1] Ἔνδοι Πραξινόα; Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.
 [2] θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα αὐτῇ.
 [3] ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει κάλλιστα. καθίζευ.
 [4] ὦ τὰς ἀλεμάτῳ ψυχᾶς· μόλις ὕμνιν ἐσώθην
 [5] Πραξινόα πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
 [6] παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 [7] ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστάτῳ ὅσον ἀποικεῖς.

[8] ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γὰρ ἔλαβ' ἐνθῶν
[9] ἱλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες
[10] ἀλλάλαϊς, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος.
[11] μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίκωνα τοιαῦτα,
[12] τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.
[13] θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
[14] αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς.
[15] ἀπφῦς μὰν τήνος τὰ πρόαν (λέγομες δὲ πρόαν θην
[16] πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
[17] ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
[18] χῶμος ταύτῃ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
[19] ἐπταδράχμῳ κυνάδας, γραιῖν ἀποτίλματα πηρᾶν,
[20] πέντε πόκῳ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
[21] ἀλλ' ἔθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξευ.
[22] βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
[23] θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρήμα καλόν τι
[24] κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.
[25] ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.
[26] ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά.
[27] Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
[28] θές πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν·
[29] κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
[30] ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολ' ἄπληστε.
[31] ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
[32] παῦε. ὀκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
[33] ἃ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.
[34] Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
[35] τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστῷ;
[36] μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
[37] ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
[38] ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. τοῦτο κάλ' εἶπες.
[39] τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
[40] ἀμφίθεις. οὐκ ἄξῳ τυ τέκνον. μορμῷ, δάκνει ἵππος.
[41] δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χῶλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
[42] ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
[43] τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
[44] ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
[45] χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
[46] πολλὰ τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,
[47] ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοισι ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργὸς
[48] δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
[49] οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
[50] ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
[51] ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
[52] ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
[53] ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
[54] Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
[55] ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
[56] θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
[57] τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. καύτῃ συναγείρομαι ἡδη.
[58] ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
[59] ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

[60] ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; ἐγὼν ὦ τέκνα. παρενθεῖν
[61] εὐμαρές; ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
[62] καλλίστα παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.
[63] χρησμῶς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεοπίξασα.
[64] πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥρην.
[65] θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσσοις ὄμιλος.
[66] θεοπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὸ
[67] Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τι πλαναθῆς.
[68] πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἀμῶν.
[69] οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
[70] ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴτι γένοιο
[71] εὐδαίμων ὠνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μευ.
[72] οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι· ὄχλος ἄθρως.
[73] ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
[74] κεῖς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
[75] ἅμμε περιστέλλων. χρηστῷ κῶκτίρμονος ἀνδρός.
[76] φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὦ δειλὰ τὸ βιάζευ.
[77] κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλᾶξας.
[78] Πραξινόα, πόταγ' ὥδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
[79] λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
[80] πότνι' Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
[81] ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
[82] ὡς ἔτυμ' ἐστάκνυ, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
[83] ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὠνθρωπος.
[84] αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατὰκειται
[85] κλισμῷ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
[86] ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κήν Ἀχέροντι φιλεῖται.
[87] παύσασθ' ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
[88] τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
[89] μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
[90] πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
[91] ὡς δ' εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
[92] ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
[93] δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῷ τοῖς Δωριέεσι.
[94] μὴ φύη Μελιτῶδες δς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
[95] πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεὰν ἀπομάξης.
[96] σιγᾶ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀεΐδειν
[97] ἅ τᾶς Ἀργεῖας θυγάτηρ πολυίδρις αἰοδός,
[98] ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
[99] φθεγξεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
[100] δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας
[101] αἰπεινάν τ' Ἑρύκαν, χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα·
[102] οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
[103] μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὀραι.
[104] βάρδισται μακάρων Ὀραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
[105] ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι.
[106] Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
[107] ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
[108] ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
[109] τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναιε,
[110] ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκυῖα
[111] Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

[112] πὰρ μὲν οἱ ὤρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 [113] πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 [114] ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
 [115] εἶδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται,
 [116] ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεῦρω,
 [117] ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
 [118] πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
 [119] χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντι ἀνήθῳ
 [120] δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἑρωτες,
 [121] οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
 [122] πωτῶνται περύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζῳ.
 [123] ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 [124] αἰετοὶ οἶνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες.
 [125] πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
 [126] ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν κατά βόσκων·
 [127] ἔστρωται κλῖνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα."
 [128] τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνις
 [129] ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
 [130] οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά.
 [131] νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 [132] ἄωθεν δ' ἄμέσ νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
 [133] οἶσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνι πτύοντα,
 [134] λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
 [135] στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς·
 [136] ἔρπεις ὦ φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
 [137] ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὔτ' Ἀγαμέμνων
 [138] τοῦτ' ἔπαθ', οὔτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
 [139] οὔθ' Ἑκτωρ Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
 [140] οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
 [141] οὔθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 [142] οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγοί·
 [143] ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιοι.
 [144] καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἡξείς.
 [145] Πραξινόα, τὸ χρήμα σοφώτερον ἢ θήλεια.
 [146] ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
 [147] ὦρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
 [148] χώνηρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 [149] χαῖρε Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Gedicht 16

Χάριτες ἢ Ἰέρων

[1] αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοδοῖς,
 [2] ὕμνεῖν ἀθανάτους, ὕμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 [3] Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
 [4] ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
 [5] τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἅῳ
 [6] ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
 [7] ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 [8] αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 [9] πολλὰ με τωθάζοισαι, ὅ τ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,

[10] ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
[11] ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίνοντι βαλοῖσαι,
[12] ἔνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρα, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
[13] τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
[14] οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος ἐσθλοῖς
[15] αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
[16] πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρεϊ
[17] ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
[18] ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· "ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
[19] αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
[20] τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος,
[21] οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν."
[22] δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
[23] κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
[24] ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
[25] πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
[26] ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
[27] μηδὲ ξινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
[28] μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
[29] Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
[30] ὄφρα καὶ εἰν Αἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης,
[31] μηδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
[32] ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
[33] ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτῆμονα κλαίων.
[34] πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
[35] ἀρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
[36] πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
[37] μόσχοι σὺν κεραῆσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
[38] μυρία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκον
[39] ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
[40] ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
[41] θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
[42] ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
[43] δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
[44] εἰ μὴ κεῖνος ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
[45] βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
[46] ὀπλοτέρους, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
[47] οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
[48] τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
[49] Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκνον ἔγνω,
[50] εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
[51] οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἐκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεῖς
[52] πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Αἶδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
[53] ζῶός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
[54] δηναιὸν κλέος ἔσχεν, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
[55] Εὐμαιος, καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
[56] ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
[57] εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
[58] Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
[59] χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
[60] ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖν,
[61] ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὠθεῖ,

[62] ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαιδεί πλίνθον,
[63] καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
[64] χαιρέτω δς τοιοῦτος, ἀνὰριθμος δέ οἱ εἴη
[65] ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἕμερος αὐτόν.
[66] αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
[67] πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἔλοίμαν.
[68] δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
[69] σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
[70] κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.
[71] οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
[72] πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
[73] ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
[74] ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσπον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
[75] ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου.
[76] ἦδη νῦν Φοῖνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
[77] οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν.
[78] ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
[79] ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνουσιν·
[80] ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
[81] ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
[82] αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθήνα
[83] κούρη θ', ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
[84] εἴληχας μέγα ἄστρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
[85] ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα
[86] Σαρδόνιον κατὰ κύμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
[87] τέκνοις ἢδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
[88] ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
[89] δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
[90] ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνὰριθμοι
[91] μῆλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
[92] ἀμπεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
[93] ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
[94] νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
[95] ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
[96] ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
[97] λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη.
[98] ὕψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
[99] καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
[100] ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
[101] εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
[102] θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὰν Ἀρέθουσαν
[103] ὕμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
[104] ὦ Ἑτεόκλειοι θύγατρες θεαί, ὦ Μινύειοι
[105] Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
[106] ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
[107] θαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰκοίμαν.
[108] καλλεῖψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
[109] ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

Gedicht 17

ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον

- [1] Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
[2] ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν αὐδῶμεν αἰοδαῖς·
[3] ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
[4] καὶ πύματος καὶ μέσσοις· ὁ γὰρ προφερέστατος ἄλλων.
[5] ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
[6] ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
[8] ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
[9] Ἴδαν ἐς πολὺδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
[10] παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
[11] τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
[12] οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
[13] Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ξὺν τελέσαι μέγα ἔργον
[14] Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
[15] βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
[16] τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
[17] ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
[18] δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδῶς
[19] ἐδριάζει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
[20] ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνου
[21] ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
[22] ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδαισι,
[23] χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
[24] ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
[25] ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.
[26] ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
[27] ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
[28] τῷ καὶ ἐπεὶ daίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
[29] νέκταρος εὐόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
[30] τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην,
[31] τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
[32] οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβης
[33] ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
[34] οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
[35] ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
[36] τᾷ μὲν Κύπρον ἔχουσα Διώνας πότνια κούρα
[37] κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
[38] τῷ οὐπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
[39] ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἦν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
[40] ἧ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ὧδέ κε παισὶ
[41] θαρσύνει σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
[42] ὅππότε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
[43] ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
[44] ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
[45] κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
[46] σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
[47] εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
[48] ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν

[49] κυανέαν καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
[50] ἐς ναὸν κατέθηκας, ἔῃς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
[51] πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
[52] προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
[53] Ἀργεῖα κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
[54] μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
[55] ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
[56] Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
[57] αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
[58] καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογίλλον ἐόντα,
[59] δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἁῶ.
[60] ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
[61] Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι.
[62] ἡ δὲ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, κὰδ δ' ἄρα πάντων
[63] νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικῶς
[64] παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
[65] φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφος χεῖρεσσι φίλησιν·
[66] "Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
[67] Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
[68] ἐν δὲ μῆτι τιμᾷ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
[69] Ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν."
[70] Ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
[71] ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
[72] ἐς τρις ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
[73] Ζηνός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίωνι μέλονται
[74] αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ
[75] γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὅπαδεῖ,
[76] πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
[77] μυρίαι ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
[78] λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρω·
[79] ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
[80] Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
[81] οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
[82] τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηται,
[83] τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
[84] δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
[85] τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀλήνωρ ἐμβασιλεύει.
[86] καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
[87] καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
[88] Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικέσσι
[89] σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
[90] καὶ νάσοις Κυκλάδεσσι, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
[91] πόντον ἐπιπλώνοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
[92] καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
[93] πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται.
[94] χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
[95] ὄλβω μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·
[96] τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον
[97] πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
[98] οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβάς
[99] πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
[100] οὐδέ τις αἰγιαλὸνδε θοᾶς ἐξάλατο ναὸς

[101] θωρηχθεῖς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
 [102] τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνὶ δρυταὶ πεδίοισι
 [103] ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
 [104] ᾧ ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 [105] οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
 [106] οὐ μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίνι χρυσὸς
 [107] μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
 [108] ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἔρικυδές οἴκοι,
 [109] αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 [110] πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
 [111] πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 [112] οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροῦς κατ' ἀγῶνας
 [113] ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
 [114] ᾧ οὐ δωτῖναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 [115] Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀεῖδοντι Πτολεμαῖον
 [116] ἀντ' εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶη
 [117] ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 [118] τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 [119] ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 [120] ἄερί πα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος·
 [121] μούνος δὲ προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
 [122] στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 [123] ματρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
 [124] ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 [125] ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἄρωγούς.
 [126] πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 [127] μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 [128] αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 [129] νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
 [130] ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 [131] ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 [132] οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 [133] ἐν δὲ λέχος στόρνουσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 [134] χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἴρις.
 [135] χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ Ἴσα καὶ ἄλλων
 [136] μνάσσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 [137] φθέγγομαι ἐσσομένοισι· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

Gedicht 18

Ἑλένης Ἐπιθάλαμιος

[1] Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτῃ ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
 [2] παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 [3] πρόσθε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 [4] δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
 [5] ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κατεδέξατο τὰν ἀγαπητὰν
 [6] μναστεύσας Ἑλέναν ὃ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱός.
 [7] ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέουσαι
 [8] ποσσὶ περιπλέκτοισι, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
 [9] οὔτῳ δὴ πρῶτιζέ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 [10] ἢ ῥά τις ἐσσί λίαν βαρυγούνατος; ἢ ῥα φίλυπνος;

[11] ἥ ῥα πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευσ;
[12] εὖδεν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
[13] παῖδα δ' ἔἴην σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
[14] παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
[15] κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἄδε.
[16] ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
[17] ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὅλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
[18] μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
[19] Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
[20] οἷα Ἀχαιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα.
[21] ἥ μέγα κέν τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.
[22] ἅμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωυτός
[23] χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
[24] τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
[25] τᾶν οὐδέν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ.
[26] Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
[27] πότνια νύξ τό τε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
[28] ὥδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται' ἐν ἀμῖν.
[29] πειρὰ μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
[30] ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
[31] ὥδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
[32] οὐτέ τις ἐκ ταλάρῳ πανίδεται ἔργα τοιαῦτα,
[33] οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῷ
[34] κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
[35] οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι
[36] Ἄρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
[37] ὡς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἕμεροι ἐντί.
[38] ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
[39] ἅμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα
[40] ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺ πνέοντας,
[41] πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένοι ὡς γαλαθηναὶ
[42] ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.
[43] πρᾶταί τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
[44] πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
[45] πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειψαρ
[46] λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
[47] γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, (ὡς παριῶν τις
[48] ἀννείμῃ,) δωριστί· σέβου μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.
[49] χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
[50] Λατῷ μὲν δοίῃ, Λατῷ κουροτρόφος ὕμμιν
[51] εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις Ἴσον ἔρασθαι
[52] ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
[53] ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
[54] εὖδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
[55] καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἁῶ μήπιλάθησθε.
[56] νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος ἀοιδὸς
[57] ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτριχα δειράν.
[58] Ὕμῃν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖης.

Gedicht 19

Κηριοκλέπτης

- [1] τὸν κλέπταν πότ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
[2] κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
[3] δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
[4] καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ
[5] δεῖξεν τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
[6] θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκᾳ τραύματα ποιεῖ.
[7] χά μᾶτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις;
[8] ὥς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα χάλικᾳ ποιεῖς.